

ASTUAK ETA IRIYA

(NERE ADISKIDE ON JOSÉ MARÍA RAMOS-I DONKITUA)

Asto zar bat etzanta
zegon chit eriya,
miñakin sosegatu
eziñian iya;
beste asto bat ara
beregana joanik,
diyo:—Azkar miñ ori
kenduko dizut nik;
zuk sabel ortan dezu
boltsa bat aundiya,
nere iritziz zaude
zu, aizez josiya;
eta zulo chiki bat
zazt egiñarekin,
sendatua zeundeke
gauza utsarekiñ.
Ontzat arturik asto
batak bestiena,
diyo:—Egizu bada
nai dezun diena.
Orduan deiturilian
an zan iriyari,
diyo—Mesede bat prest
egiñ zazu orri;
zuk dauzkatzu adarrak

zorrotz eta fiñak,
 zuk kenduko dizkatzu
 azkar orri miñak;
 sartu zayozu adar
 punta bat tripatik,
boltsa edo *chunbua*
 daukarren tokitik;
 beriala aiziak
 kenduko dizkatzu,
 artuko du poza ta
 naikua deskantsu.
 Esan bezela adar
 punta ziyon sartu,
 ¡bañan barrenan zañak
 zizkan arrapatu;
 eta odol ustutzen,
 asirik batetan,
 naiko sufriturikan
 ill-zan anchen bertan!

. . . . .

Astua beti acto
 munduan dan arte,
 mesede egin nairik
 egiñ oidu kalte;
 astuaren esanaz
 fiyatutzen danak
 bereganatzen ditu
 orrelako lanak.

JOSÉ ARTOLA.

